

Bruksela, 14 lipca 2020 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0119 (NLE)

9209/1/20
REV 1

FISC 145
ECOFIN 544

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy:	DECYZJA WYKONAWCZA RADY zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/784 upoważniającą Republikę Włoską do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 206 i 226 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej
----------	---

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2020/...

z dnia ...

**zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/784
upoważniającą Republikę Włoską do stosowania szczególnego środka
stanowiącego odstępstwo od art. 206 i 226 dyrektywy 2006/112/WE
w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Rady (UE) 2015/1401¹ upoważniono Włochy, do dnia 31 grudnia 2017 r., do wprowadzenia wymogu, zgodnie z którym podatek od wartości dodanej (VAT) należny z tytułu dostaw dla organów publicznych musi być wpłacany przez te organy na odrębny i zablokowany rachunek bankowy administracji podatkowej. Ten środek szczególny stanowił odstępstwo od art. 206 i 226 dyrektywy 2006/112/WE dotyczących płatności VAT i zasad fakturowania.
- (2) Decyzją wykonawczą Rady (UE) 2017/784² upoważniono Włochy do stosowania tego środka szczególnego do dnia 30 czerwca 2020 r., a zakres stosowania środka szczególnego został rozszerzony w celu uwzględnienia dostaw dla niektórych przedsiębiorstw kontrolowanych przez organy publiczne oraz dla spółek giełdowych, które znajdują się w indeksie Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa („FTSE MIB”).

¹ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/1401 z dnia 14 lipca 2015 r. w sprawie upoważnienia Włoch do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 206 oraz art. 226 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 217 z 18.8.2015, s. 7).

² Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/784 z dnia 25 kwietnia 2017 r. upoważniająca Republikę Włoską do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 206 i 226 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i uchylająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/1401 (Dz.U. L 118 z 6.5.2017, s. 17).

- (3) Pismem, które wpłynęło do Komisji w dniu 4 grudnia 2019 r., Włochy wystąpiły o przedłużenie upoważnienia do stosowania środka szczególnego do dnia 31 grudnia 2023 r. oraz o ograniczenie zakresu stosowania środka szczególnego wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług dla organów publicznych. Pismem, które wpłynęło do Komisji w dniu 27 marca 2020 r., Włochy zmieniły swój wniosek tak, aby przedmiot wnioskowanego przedłużenia pokrywał się z upoważnieniem przyznanym decyzją wykonawczą (UE) 2017/784.
- (4) Pismem z dnia 5 maja 2020 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Włochy. Pismem z dnia 6 maja 2020 r. Komisja zawiadomiła Włochy, że posiada wszelkie informacje potrzebne do rozpatrzenia wniosku.
- (5) Środek szczególny należy do pakietu środków wprowadzonych przez Włochy, aby zwalczać oszustwa podatkowe i uchylanie się od opodatkowania. Ten pakiet środków, w tym obowiązek fakturowania elektronicznego będący przedmiotem upoważnienia przyznanego decyzją wykonawczą Rady (UE) 2018/593¹, zastąpił inne środki kontrolne i umożliwia włoskim organom podatkowym kontrolę krzyżową różnych operacji zgłoszonych przez podmioty i monitorowanie dokonywanych przez nich płatności VAT.

¹ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/593 z dnia 16 kwietnia 2018 r. upoważniająca Republikę Włoską do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 218 i 232 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 99 z 19.4.2018, s. 14).

- (6) Włochy uważają, że zważywszy na pakiet wprowadzonych środków, obowiązek fakturowania elektronicznego zmniejsza czas potrzebny organom podatkowym do stwierdzenia potencjalnego przypadku oszustwa podatkowego lub uchylania się od opodatkowania. Jednakże Włochy uważają również, że w przypadku braku mechanizmu podzielonej płatności wprowadzonego środkiem szczególnym odzyskanie środków od oszustów podatkowych lub osób uchylających się od opodatkowania po przeprowadzeniu kontroli krzyżowej może być niemożliwe w przypadku ich niewypłacalności. A zatem mechanizm podzielonej płatności, jako środek *ex ante*, okazał się bardziej skuteczny niż obowiązek fakturowania elektronicznego, który stanowi środek *ex post*. Ostateczne dane dotyczące skuteczności środka szczególnego wskazują, że był on jeszcze bardziej skuteczny, niż oczekiwano.
- (7) Jednym ze skutków środka jest to, iż dostawcy będący podatnikami nie są w stanie kompensować podatku VAT zapłaconego od kosztów produkcji podatkiem VAT otrzymanym od swoich dostaw. Tacy dostawcy mogą mieć ciągle nadpłacony podatek i mogą być zmuszeni do zwracania się do administracji podatkowej o skuteczny zwrot podatku VAT otrzymanego od swoich dostaw. Z informacji przekazanych przez Włochy wynika, że podatnicy, którzy dokonują transakcji objętych mechanizmem podzielonej płatności, są priorytetowo uprawnieni do otrzymania zwrotu odpowiedniej nadpłaty z tytułu VAT w ramach limitu nadpłaty wynikającej z takich transakcji. Praktyka ta oznacza, że wnioski o zwrot związane z mechanizmem podzielonej płatności są rozpatrywane w pierwszej kolejności, przed zwrotami niepriorytetowymi, zarówno w trakcie wstępnego badania, jak i na etapie dokonywania płatności.

- (8) Zgodnie z motywem 7 decyzji wykonawczej (UE) 2017/784, gdy system złożony z pakietu środków kontroli planowanych przez Włochy zostanie w pełni wdrożony, stosowanie odstępstwa od dyrektywy 2006/112/WE nie powinno być już dłużej konieczne w celu stosowania mechanizmu podzielonej płatności. W związku z tym Włochy zapewniły, że nie będą się starały o ponowne przedłużenie odstępstwa umożliwiającego stosowanie mechanizmu podzielonej płatności. Jednak z uwagi na fakt, że wciąż jest zbyt wcześnie, by w pełni ocenić skuteczność tych środków ze względu na ich niedawne wprowadzenie, oraz ze względu na trudną sytuację Włoch w związku z pandemią COVID-19, co utrudnia podatnikom wprowadzenie wymaganych zmian w ich systemach fakturowania, a administracjom podatkowym – dostosowanie swoich systemów kontroli i systemów informatycznych, usunięcie przedmiotowego środka mogłoby mieć znaczące negatywne skutki w zakresie zwalczania uchylania się od opodatkowania i w zakresie poboru VAT, a także kosztów administracyjnych ponoszonych przez podatników w obecnych okolicznościach. Należy zatem przedłużyć upoważnienie dotyczące odstępstwa od dyrektywy 2006/112/WE.
- (9) Wnioskowane odstępstwo powinno być ograniczone w czasie, aby umożliwić przeprowadzenie oceny, czy środek szczególny jest właściwy i skuteczny. Upoważnienie zatem należy przedłużyć do dnia 30 czerwca 2023 r., co powinno wystarczyć do oceny skuteczności środków wprowadzonych przez Włochy w celu ograniczenia uchylania się od opodatkowania w przedmiotowych sektorach.

- (10) Aby zagwarantować niezbędne działania następcze w ramach wnioskowanego odstępstwa, a w szczególności oceny wpływu na zwrot podatku VAT podatnikom objętym tym odstępstwem, Włochy powinny zostać zobowiązane do przedstawienia Komisji, do września 2021 r., sprawozdania dotyczącego ogólnej sytuacji w zakresie zwrotu podatku VAT, ze szczególnym uwzględnieniem średniego czasu potrzebnego na zwrot tego podatku podatnikom, a także skuteczności środka szczególnego i wszelkich innych środków wprowadzonych przez Włochy w celu ograniczenia uchylania się od opodatkowania w przedmiotowych sektorach. Sprawozdanie to powinno zawierać wykaz różnych wprowadzonych środków wraz z datą ich wejścia w życie.
- (11) Środek szczególny jest proporcjonalny do zamierzonych celów, ponieważ jest ograniczony w czasie i ograniczony do sektorów, które stwarzają istotne problemy w odniesieniu do uchylania się od opodatkowania. Środek szczególny nie stwarza ponadto niebezpieczeństwa, że uchylanie się od opodatkowania przeniesie się do innych sektorów lub innych państw członkowskich.
- (12) Z powodu trudności spowodowanych pandemią COVID-19 postępowanie mające na celu przedłużenie odstępstwa zajęło więcej czasu niż oczekiwano i nie zakończyło się do dnia 30 czerwca 2020 r. Nieprzewidzenie stosowania niniejszej decyzji z mocą wsteczną spowodowałoby, że przedsiębiorstwa stosujące mechanizm podzielonej płatności musiałyby zmienić swoje systemy fakturowania, aby z dnia na dzień uwzględnić te zmiany. Administracja podatkowa musiałaby wprowadzić podobne dostosowania w swoich systemach. Z powodu tych trudności nie wydaje się właściwym wymaganie od przedsiębiorstw i administracji podatkowej dokonywania takich zmian w obecnym momencie. Właściwe jest zatem stosowanie niniejszej decyzji z mocą wsteczną, aby zapewnić ciągłość prawną tego środka.

- (13) Odstępstwo nie wpłynie negatywnie na ogólną kwotę wpływów z podatków pobieranych na etapie ostatecznej konsumpcji i nie będzie mieć negatywnego wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z podatku VAT.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2017/784,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej (UE) 2017/784 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 30 września 2021 r. Włochy przedłożą Komisji sprawozdanie na temat ogólnej sytuacji w zakresie zwrotu podatku VAT podatnikom, których dotyczą środki, o których mowa w art. 1 i 2, w szczególności w zakresie średniego czasu trwania procedury zwrotu oraz w zakresie skuteczności tych środków i wszelkich innych środków wprowadzonych przez Włochy w celu ograniczenia uchylania się od opodatkowania w przedmiotowych sektorach. Sprawozdanie to będzie zawierało wykaz poszczególnych wprowadzonych środków wraz z datą ich wejścia w życie.”;

- 2) w art. 5 datę „30 czerwca 2020 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2023 r.”.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2020 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli

*W imieniu Rady
Przewodniczący*
